

24.

Ett jag säger dig förwist, Mins thet
både först och sist: Haf ståds GUD
för dig; En Gudsfruchtan nyttig är,
Och godt löste med sig bär. Vtas Him-
len höga.

25.

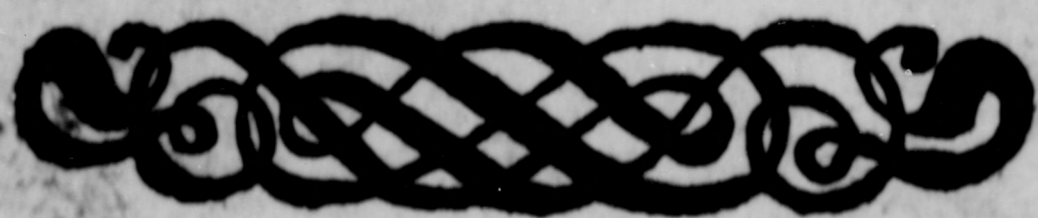
Glöm och ej min käre Son, Qwäll
och morgon gör tin bön, När dagen
går och kommer, War tin Fader wis
och stic, När som dagen kom och gick,
Winter, Wåhr och Sommar.

26.

Mera jag ej hugsar på, Lef i fred
med Hustrun så, Wägge af ett sinne,
Eber som nycterbeten bor, Är en sagnad
som är stor, Paradis ther inne.

27.

Skrif then Wisan i titt sinn, Björn
then lamman i titt strin, När the mtg
jordföra, Skrif then vndes hugu-laf,
Sång then på tin Bröllops-dag,
För the Ungas dra.

GS 477

En ny /

Lustig och märckwärdig

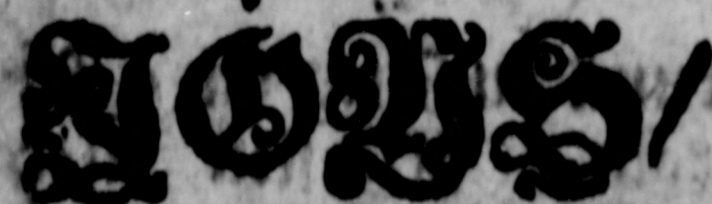

Huru en gammal Bonde

Sendender

Lärde sin Son

Til at bli en god Husbållare när
han skulle gifta sig.

Slunges som:

Ewige GUD och Fader får, x.

Tryckt samma år.

1.

Det var en gammal Danne-
man Af en ählig Bonde-
Stam, Tog sin Son at lära,
Sade: Jons tu skal nu tro,
Thenne gård som vi bebo, Kan ej icke
nära.

2.

Therför må tu se till om, På en Piga
som är from, Kierstin eller Karin,
Grannars Döttrar bägge två, Som
sa tycka kladda gå, Eller lilla Malin.

3.

Tolf Riksdaler skal tu få, Ridp
therför sater små, Till din fäste gåf-
vor, Franska Huskar, mika Eka,
Ridp them vti Calmats bo, Andra
wacker häfvor.

Ridp

4.

4.

Ridp en Hatt för Daler tre, At then
Gubben han kan se, Som är Bigans
Fader, At thet är en hurtig Dräng,
Som skal ha hans Barn i Sång, Så
så blir han glader.

5.

Pär af mig thet tu ej kan, Käre
Jons när tu blir Man, Skal tu thet
besinna, Swad förmodn en Hustru har;
Tu skal wara som en Far, Mot then
swaga Qwinna.

6.

Tu skal aldrig slita Sko, Till thet
hus the halla Kroa, Jag tig och påmin-
ner, Se här wacker Lasse är, Som på
Krogen Kornet bär, Wahren han thet
finer.

7.

Tu skal hafwa på sin ort, Wärdning
både smått och stort, Bror, Långar,
Hamrar, Hyflar, Rastar, Spilebor;
Thet en Dannman wäl anstår, At han
sådant samlar.

8. En

8.

Tu skalt aldrig sonas grym, Fast
tu kom vdr Berge-Ström, Vät til
bägge dra, Övinnan vti sådant fall
Jete thet omgälla sk, Hwad som
tig kan röra.

9.

Tu skalt icke blifwa vred, Om tin
Hustru kan bortgic, Något til the ar-
ma, Tånc at HERRans milda hand
Sträcker sig i alla land, Han har
länga Armar.

10.

Tu skalt vara from och tåcl, Ej
en däre och en gäcl, Såsom Truls
och Jappe, Som teckna Kornet i sin
säcl, Räkna brödet på sin häcl, Mid-
let vti skäppan.

11.

Tu skalt vara som en Man, När
olyckan komma kan, Jete som vår
granne, Han som til Spå övinnan
går, När som Rusen Ralsven får,
Beder för the andre.

12. Tu

12.

Tu skalt hafwa riktigt Mähl,
Släppa, Lanna, wägeslähl, Öwarmed
tu skalt mäta, Tånc at HERRans öga
ser Ned til them som orän ser, Mä
tu ej förgåta.

13.

Har tu Piga, har tu Dräng, I
tin åker, i tin ång Som litt wärf
skäl giöra, Räkna them ej lönen sk,
At the sedan klaga mä, GUD får thet
at höra.

14.

Om nu GUD wälsignar dig, Med
sin gåfwo rikelig, Tu skant bielpa an-
dra; Räkna skäl tu aldrig ta, Som
tin föra Moder bad, När hon hä-
dan wandra.

15.

Om thet sig kan hända så, At tin
Broder ej förinä, Resten at clarewa,
Gifw'n til af hiertans grund, Tånc
tu tijo tusend pund Skuldig äst, och
mehrä

16. Tre

16.

Tre ting skal tu achta wäl, Ryck-
tet, Abrah och sin Säl, Säsom adla
stenar, Är en ting du titt bo, Som
är dag och natte-ro, Tu weist hwad
jag menar.

17.

Tu skal giöra säsom jag, Aldrig
Natten på tia drag, Som är Rungens
ranta; Fast än grödan then slår fel,
Laga Prästen sinom dehl Ät han ej
får wänta.

18.

Tu skal icke girig bli, Hållwa nat-
ten gå och gni, Som en girig kryc-
ka, Sommardagen är så lång, So-
lens up och nedergång, Kan arbetet
lyckta.

19.

Tu skal alltid hålla frid, Med tin
granne, som bredwid har sitt bo och
näste, Alltid vinn honom wäl, Lita
som tu gör dig sielf, Rada'n till thet
bästa.

20. Blif

20.

Blif ej hesser lat och seen, Som
tu wet det brukar en, Fast än talet
lutar, Där andra täcka sina hus,
Sitter han och knäcker lus Wal om
sina knutar.

21.

Tu skal alltid wara nögd, Fast
thet ej af Himmels högd Guld vppå
tia rågnar, Wärer icke Fiskon här,
Mognas likwäl andra Vår, Alla wida
wägnar.

22.

Ther som husen stå på fall, Fåhus,
lada loog och stall, Alla taken dröpa,
Icke skal tu ther gå in, Bärst stört tig
i påminn Hur tu titt bör syna.

23.

Tu skal hållwa ihetta sticl, Hålla
alltid goder drick, Mindre lå tu äter,
Then som alltid dricker watn, Säl
sin del igen i maten, Gällan är han
måtter.

